

Arrest

nr. 126 674 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 16 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 19 december 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende zending van 20 december 2013 ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt, evenals verweerder in de nota met opmerkingen, de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 12 mei 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 13 mei 2014 per aangetekende zending aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoeker richt op 14 mei 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen. Waar verzoeker bij zijn vraag tot horen tevens de redenen uiteenzet waarom hij wenst te worden gehoord, merkt de Raad op dat gelet op het bovenstaande met deze schriftelijk aangevoerde redenen geen rekening kan worden gehouden.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 juni 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst partijen op de grond van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij herhaalt de argumentatie van haar verzoekschrift en stelt hierin te volharden. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

Door de argumentatie zoals ontwikkeld in het verzoekschrift te herhalen en hierin te volharden, maakt verzoeker niet aannemelijk alsnog over het vereiste wettelijke belang bij huidig beroep te beschikken. Derhalve brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds werd aangegeven in voornoemde beschikking, namelijk dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker geen nut kan opleveren, gelet op de dubbele gebonden bevoegdheid van verweerder in deze. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind. De exceptie van verweerder, zoals opgeworpen in de nota met opmerkingen, is gegrond.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA